

РЕШЕНИЕ

№ 183

гр. Разград, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

при участието на секретаря **ГАЛЯ МАВРОДИНОВА**
като разгледа докладваното от **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА** Гражданско дело
№ 20233330102003 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.422 ГПК.

Депозирана е искова молба от АПС Бета България ЕООД, в която се твърди, че на 27.12.2018г. ответника Н. Л. К. е сключил Договор за потребителски кредит № 251454 със „Сити Кеш“ ООД, по силата на който е получил сумата от 500 лева, срещу което се съгласил да върне 10 броя вноски в срок до 28.10.2019г., когато е падежирила последната вноска, съгласно Погасителен план, неразделна част към Договора за потребителски кредит.

Уговорен бил фиксиран лихвен процент в размер на 40.05 %, както и ГПР в размер на 48.63 %. Ответната страна не е изпълнила в срок и съобразно условията на договора насрещното си задължение да заплаща в срок уговорените по размер месечни вноски. Договорът е сключен при съобразяване на повелителните норми на чл. 10, чл. 11 и чл. 22 от ЗПК.

В чл.31 ал.3 от ОУ по Договора за потребителски кредит страните са уговорили обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва върху забавената сума за всеки ден забава.

В чл.33 ал.2 от ОУ са уговорили и начина на уведомяване на кредитополучателя :чрез писма, покани, съобщения или други документи ще се считат за получени от Кредитора, ако бъдат изпратени на e-mail адрес или доставени на официалните адреси за кореспонденция, посочени от него при подписването на договора за кредит.

Тъй като договорът е сключен по електронен път то спрямо него действат и разпоредбите на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние /ЗПФУР/. Договорът е сключен като част от системата за предоставяне на финансови услуги от разстояние, организирана от кредитодателя, при което от отправяне на предложението до сключване на договора страните са използвали средства за комуникация от разстояние. При сключването на процесния договор на ответника е предоставена цялата информация, изискуема по закон.

Ако съдът не приеме, че договорът е сключен по електронен път, то следва да приеме, че Договора за паричен заем по своето естество е реален договор и същият се счита за сключен, считано от датата на получаване на паричната сума

С Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 13.01.2022г. „Сити Кеш“ ООД като цедент е прехвърлило своите вземания към Длъжника по описания договор за потребителски кредит на цесионера „АПС БЕТА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Длъжникът е уведомен за цесията на посочения от него настоящ адрес на дата 21.03.2022г., както и със СМС на посочения от него телефонен номер.

Длъжникът не е изпълнил в срок задълженията си по Договора за потребителски кредит до изтичането на крайния срок за погасяване на кредита.

Длъжникът е уведомен за цесията от цесионера. Законът не е предвидил уведомяването на длъжника да става по конкретен и специален начин, поради което същото следва да се счита надлежно извършено.

Ако съда приеме, че уведомяването на длъжника на посочения от него имейл адрес не е извършено надлежно, то моли съда да приеме за надлежно връчването на уведомлението, извършено с исковата молба.

Претендираната сума за лихва за забава представлява обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва. Същата се дължи от Длъжника по силата на чл.2, раздел X. „Забава. Предсрочна изискуемост“ от ОУ, неразделна част от Договора за кредит. За периода от 13.03.2020г. до 13.07.2020г. законна лихва за забава по Договора за кредит не е била начислявана.

Ищецът е депозирал заявление по чл.410 ГПК за дължимите суми по договора /ч.гр.д. №1569/23г. на РРС/, като заповедта за изпълнение е връчена при условията на чл.47 ал.5 ГПК, поради което в указания от съда срок ищецът е предявил настоящите установителни искове.

Воден от горното, моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено, че ответникът Н. Л. К. дължи на „АПС БЕТА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД парично вземане, конкретизирано в общ размер от 705,26 лв.,от което: главница в размер на 500 лв.; договорна възнаградителна лихва върху главницата в размер на 119.03лв. за периода от 27.12.2018г. до 28.10.2019г. и законна лихва за забава върху главницата в размер на 86,23 лв. за период от 28.10.2019 г. до 28.10.2023 г.,ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда до окончателно изплащане на вземанията.Претендира и разноските по заповедното и исковото производства.

Ответникът Н. Л. К. е призован при условията на чл.47 ал.6 ГПК. Назначеният му особен представител счита исковите за допустими,но неоснователни. Липсват доказателства за волеизявление на ответника за сключването на договора, доказателства същият да е получил паричната сума, както и че договорът е цедиран на ищеца. Ответникът следва да представи справка от цедента за евентуалните платени суми по договора.

Исковата молба е редовна и допустима. Предмет на разглеждане е следователно иск по

чл.422 във вр. с чл.415 ГПК за установяване на вземането на ищеца към ответника по договор за потребителски кредит № 251454 със „Сити Кеш“ ООД, по силата на който е получил сумата от 500 лева, срещу което се съгласил да върне 10 броя вноски по 117лв. в срок до 28.10.2019г, договорна лихва от 119.03лв. и обезщетение за забава.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, като прецени събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и съобрази приложимия закон, прие за установено от фактическа страна следното: На 27.12.2018г. ответникът сключил Договор за парчен заем кредит № 251454 със „Сити Кеш“ ООД, по силата на който получила сумата от 500лв., срещу което се съгласила да върне на 10 вноски /3x16.69лв и 7x81.28лв./ в срок до 28.10.2019г., когато падежира последната вноска, съгласно погасителен план, неразделна част към договора. Страните уговорили фиксиран лихвен процент в размер на 40,05% или 119.03лв., както и годишен процент на разходите в размер на 48,22%, който не включва възможните разходи, което длъжникът може да се наложи да заплати при неизпълнение на договорните си задължения, както и таксите по Тарифата дза таксите на кредитора. Ищецът представя преводен документ от системата на ИмиПей,че на 27.12.2018г. е превел на ответника сумата 503лв. съгласно договор 251454. Ответникът не е правил никакви плащания по договора.

С Договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 13.01.2022 г. „Сити Кеш“ ООД като цедент прехвърлило своите вземания към длъжника по описания договор за потребителски кредит на цесионера „АПС БЕТА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи: Съгласно представените писмени доказателства /договор за паричен заем,ОУ, погасителен план и платежен документ/ е налице валидно възникнало правоотношение по договора за заем. Видно от представената разпечатка на кореспонденция,находяща се на л.46-48 от делото договорът е сключен по предвидения от ЗПФУР и съдържа всички съществени и необходими елементи на договора за заем, както и задължителните допълнителни реквизити по чл.10 ЗПК.

Страните са уговорили фиксиран лихвен процент за целия срок на договора, който не е променян, като уговорения ГПР е под законовоопределения максимум от 50%.. Кредитът е падежирал, без длъжникът по него да е извършвал плащане. Кредитът не е обявяван за предсрочно изискуем.

Предвид липсата на изпълнение длъжникът е изпаднал в забава и дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва. Соченото основание за дължимост чл.33 ал.1 от ОУ не се установи в приложените по делото ОУ, но съдът намира,че обезщетението се дължи съгласно общата разпоредба на чл.86 ЗЗД.

Кредиторът е цедирал вземането си към ответника на ищеца, като е упълномощил последния да уведоми длъжника. Цесионерът твърди,че е сторил това на 21.03.2022г. чрез СМС на посочения от длъжника телефонен номер. В чл.39 ал.1 от ОУ представени като действащи за страните са уговорили,че връчването става на официалните адреси за

кореспонденция или на електронен адрес, като не са предвидили връчване по телефон. Предвид на това съдът намира за недоказано твърдението на ищеца, че е уведомил ответника за извършената цесия.

Съгласно трайната съдебна практика, ако към исковата молба по иск на цесионера е приложено уведомление на цедента до длъжника за извършената цесия, същото уведомление, достигнало до длъжника с връчване на препис от исковата молба, съставлява надлежно съобщаване за цесията съгласно чл.99, ал. 3 от ЗЗД, прехвърлянето на вземането поражда действие за длъжника на основание чл. 99, ал. 4 от ЗЗД. Към исковата молба обаче няма приложено уведомление по чл.99 ал.3 ЗЗД до ответника, поради което съдът намира, че ответникът не е надлежно уведомен за извършената цесия.

Независимо от гореизложеното следва да се отбележи, че без значение за основателността на исковете по чл.422ГПК е установяване на надлежното уведомяване на длъжника по смисъла на чл.99 ал.4 ЗЗД за извършена цесия, тъй като този факт не рефлектира върху дължимостта на вземането. Договорът за цесия е валиден, като цесионерът е встъпил в правата на кредитора. Вземането му съществува и следва да бъде удовлетворено. Неуведомяването за цесията има значение в отношенията между длъжника и цесионера само с оглед евентуално плащане от него, извършено преди уведомяването на извършената цесия. Плащане от длъжника към цедента няма.

Ищецът претендира и обезщетени за забава по чл.86 ЗЗД върху главницата за периода след изтичане срока на договора за период от три години /28.10.2019г.-28.10.2023г./ в размер на 86.23лв., което е под установеният от закона размер на законната лихва от 10%, като законна лихва за периода 13.03.20г.-13.07.20г. не била начислявана.

Съобразно изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищеца се следват изцяло сторените разноси както в настоящото производство, така и в заповедното. Списък с разноските по делото ищецът не е представил. В молба-становище №2569/18.03.24г. ищецът е заявил претенция за разноските в размер подробно описан в исковата молба, а именно на обща стойност 275лв. В исковата молба ищецът претендира 125лв. разноси по заповедното производство и 150лв. по исковото. С тези претендирани размери съдът следва да се съобрази.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Н. Л. К., ЕГН ***** от ***** , че дължи на „АПС Бета България“ЕООД, ЕИК 203374133, гр.София,р-н Триадница,бул.България 81В, представявано по пълномощие от юк.Елизабет Любенова сумата 500лв. /петстотин лева/ главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 17.08.23г. до окончателното ѝ изплащане, сумата 119.03лв./сто и деветнадесет лева и три стотинки/-договорна лихва от 27.12.18г. до 28.10.19г., сумата 86.23лв. /осемдесет и шест лева и двадесет и три стотинки/ мораторна лихва за периода

28.10.19г.-28.10.23г., за които суми има издадена заповед за изпълнение № 893/03.10.23г. по гр.д.№1569/2023г. на РС-Разград.

ОСЪЖДА Н. Л. К. ДА ЗАПЛАТИ на „АПС Бета България“ЕООД сумата 150лв./сто и петдесет лева/ съдебни разноси, както и сумата 125лв /сто двадесет и пет лева/ разноси по ч.гр.д.№1569/2023г. на РС-Разград.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Разград в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението копие от него да се приложи по ч.гр.д.№1569/23г. на РРС.

Съдия при Районен съд – Разград: _____